

RĂTUȘCA CEA URĂTĂ

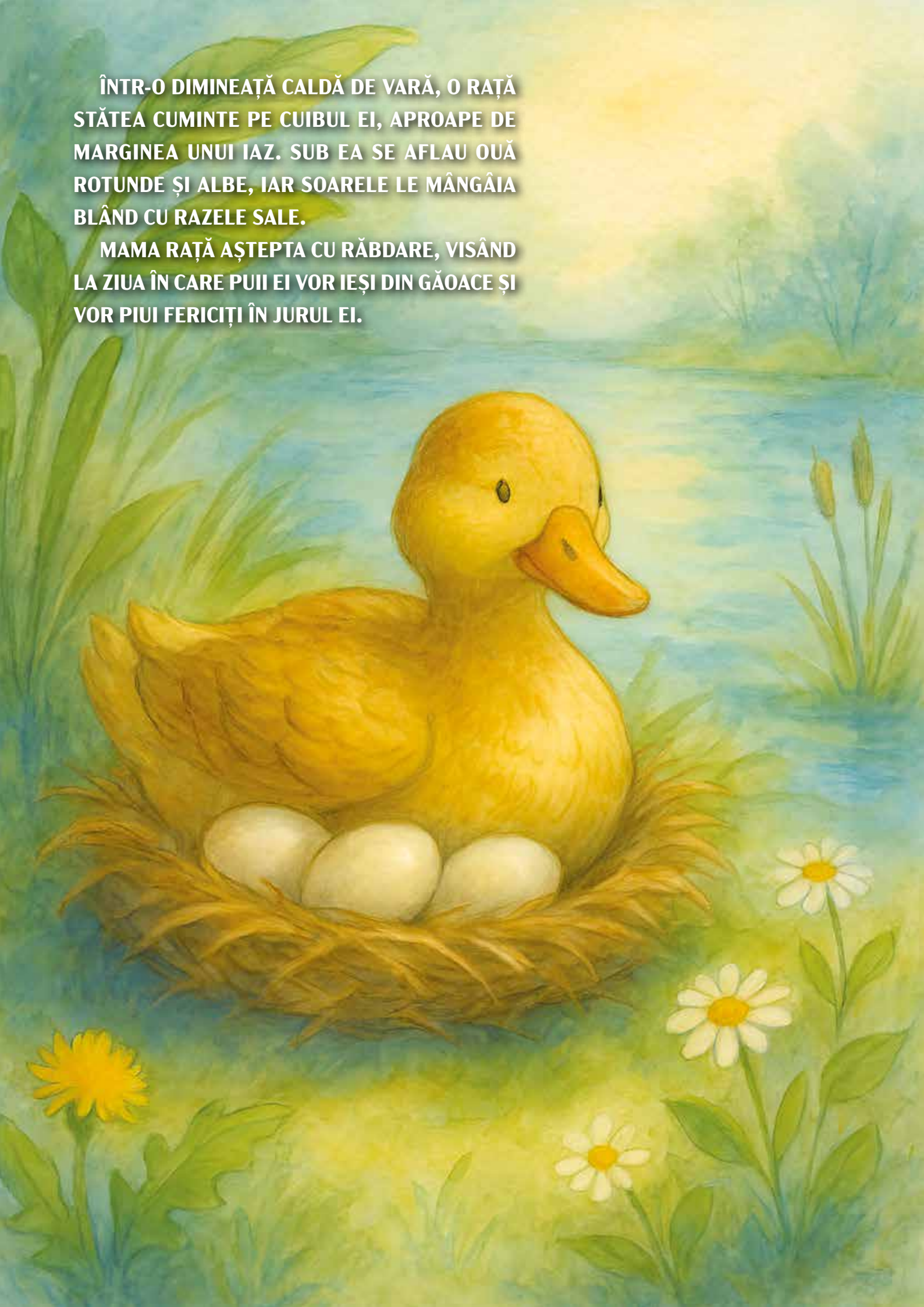
HANS CHRISTIAN ANDERSEN

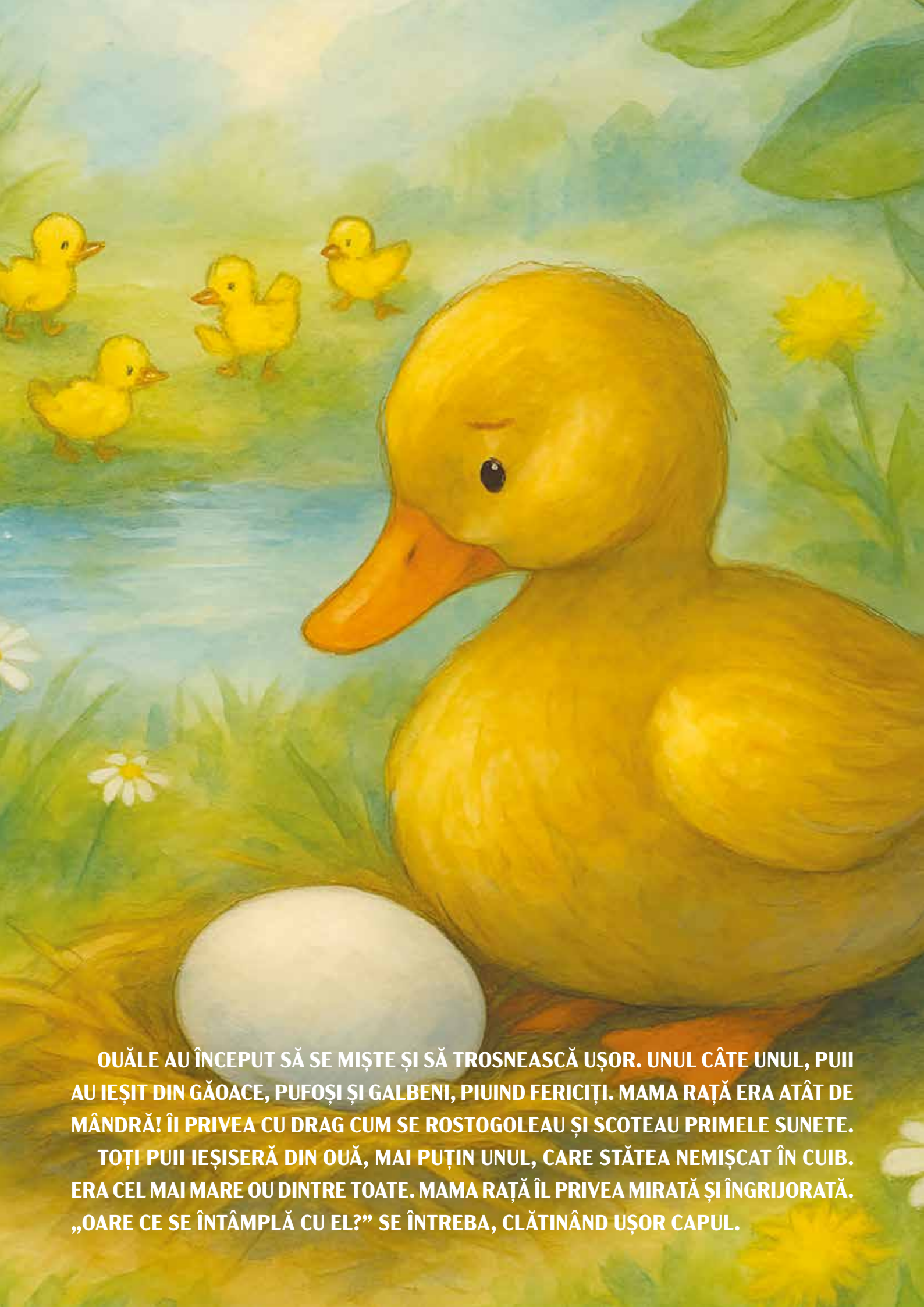

BUCUREȘTI
2025

ÎNTR-O DIMINEAȚĂ CALDĂ DE VARĂ, O RAȚĂ STĂTEA CUMINTE PE CUIBUL EI, APROAPE DE MARGINEA UNUI IAZ. SUB EA SE AFLAU OUĂ ROTUNDE ȘI ALBE, IAR SOARELE LE MÂNGÂIA BLÂND CU RAZELE SALE.

MAMA RAȚĂ AȘTEPTA CU RĂBDARE, VISÂND LA ZIUA ÎN CARE PUII EI VOR IEȘI DIN GĂOACE ȘI VOR PIUI FERICIȚI ÎN JURUL EI.

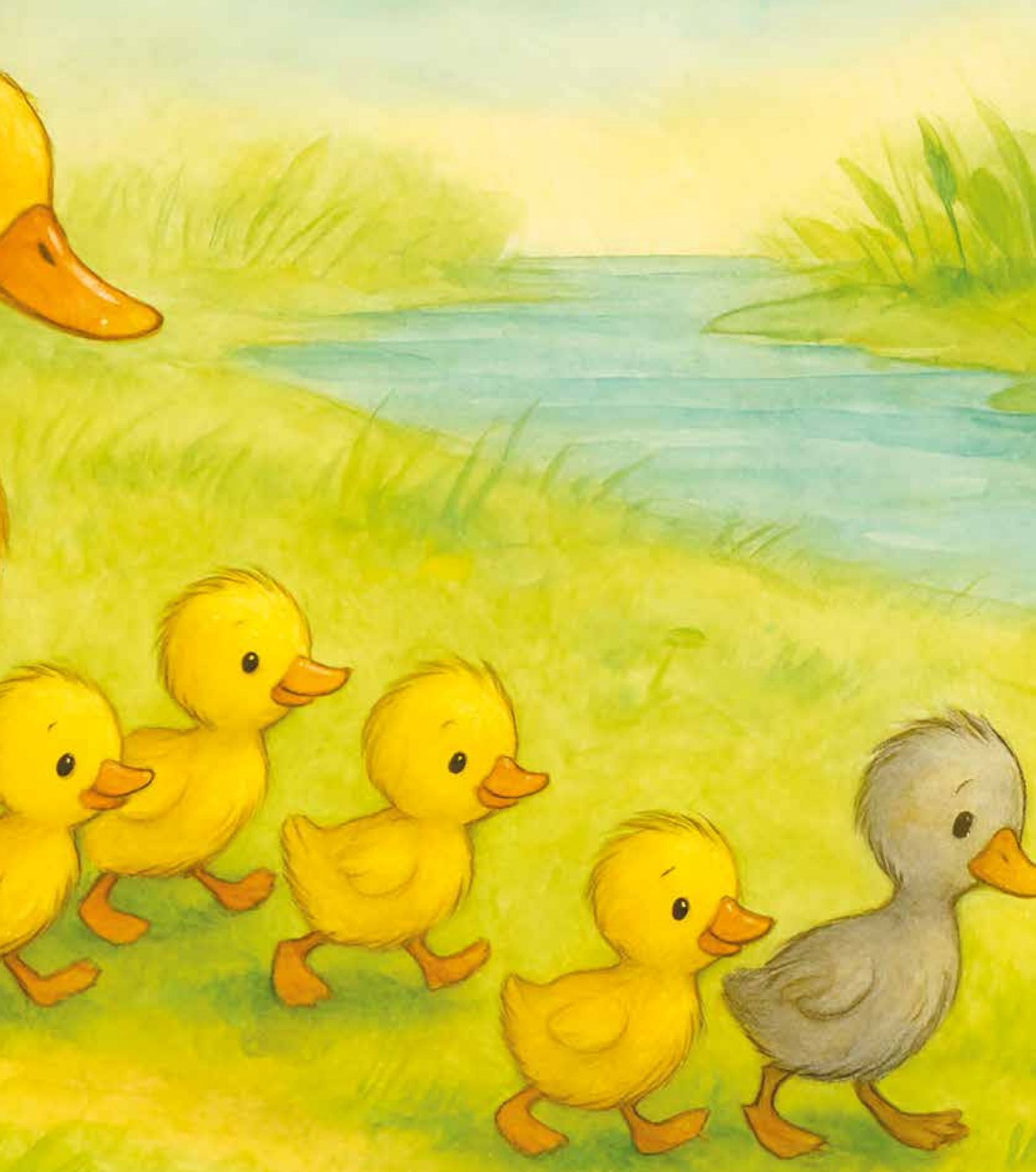

OUĂLE AU ÎNCEPUT SĂ SE MIȘTE ȘI SĂ TROSNEASCĂ UȘOR. UNUL CÂTE UNUL, PUII AU IEȘIT DIN GĂOACE, PUFOȘI ȘI GALBENI, PIUIND FERICIȚI. MAMA RAȚĂ ERA ATÂT DE MÂNDRĂ! ÎI PRIVEA CU DRAG CUM SE ROSTOGOLEAU ȘI SCOTEAU PRIMELE SUNETE.

TOȚI PUII IEȘISERĂ DIN OUĂ, MAI PUȚIN UNUL, CARE STĂTEA NEMIȘCAT ÎN CUIB. ERA CEL MAI MARE OU DINTRE TOATE. MAMA RAȚĂ ÎL PRIVEA MIRATĂ ȘI ÎNGRIJORATĂ. „OARE CE SE ÎNTÂMPLĂ CU EL?” SE ÎNTREBA, CLĂTINÂND UȘOR CAPUL.

ÎN SFÂRȘIT, OUL CEL MARE S-A SPART! DIN EL A IEȘIT UN BOBOC DIFERIT. AVEA PENE CENUȘII, UN GÂT MAI LUNG ȘI NU SEMĂNA DELOC CU FRAȚII LUI. CEILALȚI PUI L-AU PRIVIT MIRAȚI. MAMA RAȚĂ L-A MIROSIT UȘOR ȘI A SPUS: „E ȘI EL PUIUL MEU”.

A DOUA ZI, MAMA RAȚĂ ȘI-A CONDUS PUII SPRE IAZ. BOBOCII GALBENI ȚOPĂIAU VESELI PRIN IARBĂ, DAR BOBOCUL CENUȘIU MERGEA MAI ÎNCET, CU PAȘI NESIGURI. „HAIDE, MICUȚULE”, I-A SPUS MAMA CU BLÂNDEȚE. „O SĂ-ȚI PLACĂ APA.”